

Leyla's superkracht

Het was Leyla's eerste schooldag en ze was heel zenuwachtig.

Wat als niemand vrienden met mij wil zijn?

zei ze zachtjes. Papa gaf haar een knuffel.

Het komt goed. Jij bent een Superlieve Superheld!

Leyla haalde diep adem en ging haar nieuwe klaslokaal binnen. Wat een lawaai! De anderen kletsten en giechelden terwijl ze een plekje zochten om te gaan zitten, maar Leyla was te verlegen om hallo te zeggen.

Ineens...

KLETTTER!

Robin liet zijn etui vallen en zijn spullen rolden alle kanten op. Hij keek heel verdrietig. Leyla wilde hem graag helpen. En waarom ook niet? Ze herinnerde zich weer wat papa had gezegd.

Ze was een
**Superlieve
SUPERHELD!**

Super Leyla deed haar denkbeeldige cape om en **SUISDE** door het lokaal.

Ze lachte en zei:

Wacht maar.
Ik help je!

Bedankt!

Samen raapten
ze alles op.

Leyla was de hele ochtend voor iedereen een Superlieve Superheld. Door haar magische cape voelde het alsof ze alles aankon!

Toen Charlotte haar knuffelkonijn kwijt was, sprong Super Leyla op om haar te helpen zoeken en vond het konijn achter een stapel prentenboeken.

Ze hielp juf Hart om de werkbladen uit te delen en kreeg een speciale sterrensticker.

Super Leyla deelde zelfs haar nieuwe kleurpotloden met de hele klas.